

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.10.1990, sp. zn. 3 To 52/90, ECLI:CZ:NS:1990:3.TO.52.1990.1

Číslo: 61/1991

Právní věta: Přerušit výkon trestu odnětí svobody podle § 325 odst. 1 tr. ř. věty před středníkem lze jen tehdy, jestliže je odsouzený stížen těžkou, ale vyléčitelnou chorobou, kdy tedy lze předpokládat, že po vyléčení odsouzeného bude možno zbytek trestu vykonat.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 10.10.1990

Spisová značka: 3 To 52/90

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přerušení výkonu trestu odnětí svobody

Předpisy: 141/1961 Sb. § 325 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 61

Přerušit výkon trestu odnětí svobody podle § 325 odst. 1 tr. ř. věty před středníkem lze jen tehdy, jestliže je odsouzený stížen těžkou, ale vyléčitelnou chorobou, kdy tedy lze předpokládat, že po vyléčení odsouzeného bude možno zbytek trestu vykonat.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR z 10. října 1990 sp. zn. [3 To 52/90](#))

Nejvyšší soud ČR zamítl stížnost odsouzeného J. R. proti usnesení krajského soudu v Plzni ze dne 17. září 1990 sp. zn. 1 Nt 207/90.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením předseda senátu krajského soudu v Plzni podle § 235 odst. 1 tr. ř. zamítl žádost odsouzeného o přerušení výkonu trestu odnětí svobody. Učinil tak po zjištění, že po vyšetření znalcem z odvětví chorob interních odsouzený v současné době trpí sice celou řadou chorob, avšak žádná z nich není plně vyléčitelná; jde o nemoci chronické, které mohou být léčeny v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody. V odůvodnění usnesení poukázal i na to, že podle znaleckého posudku neexistuje v současné době aktuální ohrožení života odsouzeného.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. Mimo jiné v ní namítá, že vyšetření provedené soudní znalkyní MUDr. M. P. v necelé půlhodině považuje za nedostatečné. Za zarážející považuje hodnocení jeho zdravotního stavu a závěry učiněné znalkyní; ty pak vedly předsedu senátu krajského soudu v Plzni k zamítnutí jeho žádosti. Namítá, že objektivnější by bylo vycházet z hodnocení jeho nemoci podle zpráv jeho ošetřujícího lékaře SNV v Ostrově nad Ohří MUDr. Š., který je s ním v každodenním styku a jemuž důvěřuje. MUDr. P. nevycházela z úplné zdravotnické dokumentace, v níž podle MUDr. Š. chybí některé listy s důležitými záznamy lékařů.

Navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a znovu rozhodnuto o jeho žádosti na podkladě záznamů ošetřujícího lékaře MUDr. Š. z NVÚ v Ostrově nad Ohří.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, jež mu přecházelo, a učinil tyto závěry:

Pro rozhodnutí o žádosti o přerušení výkonu trestu odnětí svobody se soud pro posouzení odborných otázek – povahy choroby – opírá o znalecký lékařský posudek podaný buď lékařem nápravně výchovného ústavu, nebo znalcem mimo tento ústav. Protože ve věci byla podána zpráva o zdravotním stavu odsouzeného Zdravotnickou službou SNV ČR z 26. 6. 1990 s návrhem na přerušení trestu, aniž však z ní vyplynul závěr, zda jde o choroby vyléčitelné a za jakých podmínek, a tuto důležitou skutečnost neuvedl ve své výpovědi ani spoluzpracovatel uvedené zprávy MUDr. R. Š., slyšený k ní dne 10. 8. 1990 u dožádaného okresního soudu v Karlových Varech; předseda senátu správně přibral k posouzení zdravotního stavu odsouzeného z hlediska požadavku ustanovení § 325 odst. 1 tr. ř., tj. vyléčitelnosti chorob, znalkyní MUDr. M. P., lékařku OÚNZ v Karlových Varech, obor zdravotnictví, odvětví interna. Tato znalkyně pro závěry svého znaleckého posudku vycházela ze studia zdravotnické dokumentace odsouzeného poskytnuté jí zdravotnickým zařízením NVÚ Ostrov nad Ohří a z vyšetření odsouzeného v nemocnici v Ostrově nad Ohří. Jí podaný znalecký posudek je podle názoru nejvyššího soudu z hlediska posouzení zdravotního stavu odsouzeného úplný. Obsahuje rodinnou, osobní i pracovní anamnézu, nynější nemoci odsouzeného, objektivní nález a závěry – odpovědi na položené otázky. Ty se opírají podle obsahu znaleckého posudku o elektrokardiogram, o výsledky evidence plicního oddělení KÚNZ v Českých Budějovicích (chronická bronchitis, pokles vitální kapacity plic – 1988) a nervového oddělení téhož KÚNZ z roku 1988 (kořenový LS syndrom), o diagnostický závěr z hospitalizace odsouzeného na interním oddělení nemocnice Praha-Pankrác z roku 1989, RTG plic z roku 1990 apod. Z toho vyplývá, že znalkyně vycházela z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace, která o odsouzeném existuje a která jí byla předána NVÚ v Ostrově nad Ohří. Obsah znaleckého posudku svědčí o tom, že i vyšetření odsouzeného v nemocnici bylo provedeno pečlivě a komplexně, a tedy dostatečně. Nelze tedy přisvědčit námitce odsouzeného, že znalkyně se úkolu zhostila nedostatečně.

Nedůvodná je dále jeho námitka, že posudek podala na podkladě neúplné zdravotnické dokumentace, neboť ze stejné dokumentace zřejmě vycházela zpráva zdravotnické služby NVÚ Ostrov nad Ohří a její spoluautor MUDr. R. Š. Důležité je, že tato zpráva i znalecký posudek podaný znalkyní se v přítomné době plně shodují s počtem a povahou chorob odsouzeného a současným jejich stavem. Zpráva zdravotnické služby z NVÚ Ostrov nad Ohří i MUDr. R. Š. se však shodují se závěry znaleckého posudku i potud, že jde sice o těžké choroby, ale ne plně vyléčitelné.

Pokud proto znalkyně MUDr. M. P. uzavřela, že u odsouzeného zjištěné choroby nejsou plně vyléčitelné, jsou chronické a léčbou je možno stav odsouzeného udržovat na současné úrovni i v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody, aniž by byl jeho život ohrožen, jde o objektivní zjištění dostatečné pro rozhodnutí soudu z hlediska splnění požadavku ustanovení § 325 tr. ř.

Přerušit výkon trestu odnětí svobody lze jen tehdy, jestliže je odsouzený stížen těžkou, ale vyléčitelnou chorobou, u níž lze předpokládat, že po vyléčení bude možno zbytek trestu vykonat. V

případě odsouzeného s ohledem na závěry znaleckého posudku tomu tak není. Protože bezprostředně nehrozí ani nebezpečí ohrožení života odsouzenému, předseda senátu krajského soudu v Plzni jeho žádost důvodně zamítl, neboť nejsou splněny ani podmínky pro upuštění od výkonu trestu podle § 327 odst. 2 tr. ř.